

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010101
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5820010101.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému X. W., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.01.2022 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný X. W., nar. XX.XX.XXXX v P. S., trvale bytom K. č. XX, okres K., živnostník, ženatý, na slobode,

sa uznáva za vinného, že

dňa 29.06.2019 v čase okolo 03.50 hodine, v úseku s najvyššou povolenou rýchlosťou 50 km/hod., viedol rýchlosťou minimálne 74 km/hod. osobné motorové vozidlo značky VOLVO ev. číslo K. po ceste číslo II/520 v obci Oravská Lesná, a to smerom na obec Zákamenné, okres Námestovo, pričom keď sa s vozidlom nachádzal v rovnom úseku cesty, pri rodinnom dome číslo 44, pri obíehaní vozidla taxislužby, ktoré stálo pri pravom okraji vozovky v smere jeho jazdy, v dôsledku neprimeranej rýchlosti narazil do chodca Q. I., nar. XX.XX.XXXX, oblečeného v tmavom oblečení, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a po vystúpení z vozidla taxislužby, z miesta za vodičom, bez toho, aby sa presvedčil, či môže vstúpiť a prejsť na druhú stranu vozovky, začal prechádzať cez cestu a v dôsledku nárazu poškodený Q. I., nar. XX.XX.XXXX utrpel otras mozgu, špirálovitú zlomeninu tela holennej kosti vpravo bez posunu kostných úlomkov, zlomeninu horného ramienka lonovej kosti vľavo s minimálnym posunom, pomliaždenie a odreninu kože na čele, pomliaždenie a krvný výron temennej oblasti hlavy vpravo, tržnú ranu na čele, tržnú ranu uzdičky hornej pery úst, odreninu kože ľavej strany strednej časti brucha, odreninu kože driekovej oblasti, odreninu kože v oblasti základných kĺbov III.-IV. prsta ľavej ruky, odreninu kože ľavého kolena a stehna, podvrtnutie a pomliaždenie pravého kolena s čiastočným roztrhnutím vonkajšieho bočného väzbu a podvrtnutie pravého členkového kĺbu s dobou liečenia a práceneschopnosti minimálne do 30.11.2019, čím porušil ustanovenia § 3 ods. 1, 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, e/ a § 16 ods. 1, 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení,

te d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona),

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods.1, 2 Tr. zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného Q. I., nar. XX.XX.XXXX v J., tr. bytom G. s nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.03.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal obžalobu na obž. X. W. pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaný po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku neurobil žiadne z vyhlásení.

Splnomocnenec poškodeného sa vyjadril, že poškodený sa pripojil s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu a v prípade odsudzujúceho rozsudku žiada, aby súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody titulom bolestného vo výške 3.699,- €.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine, jeho výpoveď však smerovala k priznaniu viny. V rámci obrany poukazoval na mieru spoluzavinenia poškodeného na vzniku kolízie. Obžalovaný X. W. priznal, že bol účastníkom dopravnej nehody ku ktorej došlo v čase o 3.50 hod dňa 29.06.2019 v obci Oravská Lesná. Uviedol, že v čase nehody viedol osobné motorové vozidlo značky VOLVO ev. č. K. v obci Oravská Lesná, smerom na obec Zákamenné. Vo vozidle na mieste spolujazdca sedel V. U., vzadu sedeli jeho brat P. W. a Q. O.. Po prejazde zákruty vozidlom vchádzal na rovný úsek cesty, kde zbadal vo svojom jazdnom pruhu, v smere jeho jazdy stáť vozidlo taxislužby, ktoré bolo osvetlené, stálo pri pravom okraji cesty. Keď zbadal toto vozidlo, začal ho obiehať. Keď už začal obiehať vozidlo a bol v ľavom jazdnom pruhu zbadal, ako sa otvorili dvere za vodičom a zbadal nejakú osobu, ako vkročila do vozovky. Potom nasledoval náraz, pravou prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavej časti chodca, ktorý prechádzal cez cestu. Na vozidle bola poškodená kapota, predné sklo a predné ľavé svetlo. Keď narazil do chodca, tak až do dobrzdenia ho viezol na ľavej strane kapoty a ako dobrzdil, tak chodec z kapoty spadol. Vozidlo, ktoré viedol, bolo v dobrom technickom stave, mal zapnuté stretávacie svetlá a zaradený štvrtý rýchlostný stupeň. Chodec nemal reflexné prvky a vozidlo taxislužby nemalo zapnuté výstražné svetlá. V obci sa pohyboval rýchlosťou cca 70 km/hod. Poškodeného zbadal na vzdialenosť asi 5 m. Poukázal na to, že chodec mal v čase nehody požitý alkohol. Po nehode bol v kontakte s rodičmi poškodeného, ktorým sa ospravedlnil, tiež sa informoval o priebehu liečby poškodeného.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátora boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania, výpovede svedkov X. Q., svedka Q. I., svedka X. X., svedka Q. O., svedka P. W., svedka V. U., svedka Q. F. a svedka X. X..

Svedkyňa X. Q. vypovedal, že je matkou poškodeného Q. I., nebola očitým svedkom nehody, o nehode sa dozvedela telefonicky od bývalého manžela. Po nehode syn bol hospitalizovaný, potom bol prepustený do domácej liečby, nebol však samostatný, bol odkázaný na jej pomoc, koncom leta sa postavil za pomoci bariel, potom podstúpil liečebný pobyt. Obžalovaný sa po nehode bol ospravedlniť.

Svedok poškodený Q. I. vypovedal, že k nehode došlo ako vystúpil z taxíka, nehodu zavinil taxikár, ktorý nezastavil viac na krajnici a obžalovaný, pretože nešiel predpísanou rýchlosťou, keby išiel predpísanou rýchlosťou a dával pozor, mal by viac času zareagovať a stačilo iba trošku skrútiť volantom, nie ho strhnúť. On vystupoval z dverí za vodičom, nestihol sa presvedčiť či môže prejsť cez vozovku, nestihol poriadne ani vykročiť a prišiel úder. Následne sa vyjadroval k zraneniam a procesu liečenia. Uviedol, že

ešte stále má problémy s nohou, ostatné zranenia, ktoré pri nehode utrpel sa už u neho neprejavujú. Po nehode bol hospitalizovaný v nemocnici cca 3 týždne, potom sa liečil doma, absolvoval kontroly, po letných prázdninách začal postupne chodiť, absolvoval tiež kúpeľnú liečbu. V čase nehody mal oblečenú čiernu mikinu, ktorá mala na chrbte dosť výrazné farby žltú, zelenú a modrú, v zoskupení tvaru trojuholníka.

Svedok X. X. vypovedal, že bol vodičom taxíka, vozidlo zastavil pri pravej krajnici, v rovnom úseku cesty, poškodený sedel v taxíku hneď za ním, keď zastavil vozidlo, za ním vozidlo žiadne nešlo, keď poškodený vystupoval z taxíka, stále nešlo žiadne vozidlo, po vystúpení z taxíka poškodený požiadal tých, čo sedeli s ním vzadu, aby mu pripálili cigaretu, oni mu aj cigaretu pripálili, potom zatvoril zadné dvere a pohol s smerom k stredu vozovky a nasledoval náraz. Najskôr počul náraz a potom zbadal, ako na kapote vozidla, ktoré do poškodeného narazilo, sa nachádza poškodený, toto vozidlo, ktoré do poškodeného narazilo, išlo ešte kúsok, a potom zastavilo a poškodený z kapoty spadol na vozovku. Po nehode preparkoval vozidlo, aby uvoľnil iným vozidlám jazdný pruh. Vozidlo, ktoré do poškodeného nabúrало ako aj poškodený ostali na pôvodnom mieste. Po príchode polície postavil vozidlo ktoré viedol, približne na miesto, kde toto stálo v čase nehody.

Svedok Q. O. vypovedal, že v čase nehody sedel vo vozidle, ktoré viedol obžalovaný, sedel za spolujazdcom a nepozeral sa dopredu, pocítil iba prudké brzdenie a náraz. Uviedol, že poškodený mal na sebe oblečené tmavé oblečenie, bez reflexných prvkov.

Svedok P. W., ako brat obžalovaného využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedok V. U. vypovedal, že v čase nehody sedel na mieste spolujazdca vo vozidle, ktoré viedol obžalovaný. V čase kolízie bol otočený smerom dozadu, pretože sa rozprával s P. W. a Q. O., ktorí sedeli vo vozidle vzadu. Počas jazdy počul tupý náraz, pozrel sa dopredu a na kapote zbadal nejakú osobu, ktorú obžalovaný ešte chvíľu viezol na kapote a potom ju z kapoty odhodilo. Až po nehode si uvedomil, že obžalovaný musel obchádzať vozidlo taxislužby, ktoré stálo pri pravej krajnici v ich smere jazdy, ten taxík veľmi nezasahoval do jazdného pruhu, stál na pravej krajnici. Uviedol, že poškodený mal na sebe oblečené tmavé oblečenie, bez reflexných prvkov.

Svedok Q. F. vypovedal, že v čase nehody sedel vo vozidle taxislužby, na zadnom sedadle za spolujazdcom, vo vozidle aj s vodičom boli štyria, vedľa neho za vodičom sedel poškodený Q. I.. Taxikár vozidlo zastavil pri pravom okraji cesty, hneď ako taxík zastavil, Q. I. vystúpil z vozidla cez ľavé zadné dvere zo strany vodiča a ako vystúpil z vozidla, podal mu plynový zapaľovač, zatvoril dvere a hneď ako zatvoril dvere ho zrazilo vozidlo, ktoré išlo v ich smere jazdy a zastavilo kúsok pred vozidlom taxislužby, vyzeralo to, akoby vodič toho vozidla brzdil, ale nedobrzdil pred miestom zrážky. Miesto, kde došlo k zrážke išlo o rovný úsek cesty, za ktorým bola zákruta. Taxík bol osvetlený, či svietilo pouličné osvetlenie nevie a nepamätá si, či Q. I. mal na sebe reflexné prvky.

Svedok X. X. vypovedal, že sa nachádzal vo vozidle taxislužby, sedel na sedadle spolujazdca, taxikár zastavil vozidlo Q. I. v mieste, kde býva, na pravej krajnici cesty, Q. I. vystúpil z vozidla cez ľavé zadné dvere zo strany vodiča, ako vystúpil z vozidla tak sa nahol, lebo si pripálil cigaretu a zabuchol ľavé zadné dvere a hneď na to bolo počuť náraz. Po náraze videl na kapote toho vozidla Q. I., po chvíli vozidlo zastavilo a Q. I. spadol na zem. K zrážke došlo na rovnom úseku cesty, Q. I. mal na sebe tmavé oblečenie bez reflexných prvkov.

Z odborného vyjadrenia č. 67/2019, vrátane jeho doplnku č. 1 vypracovaného znalcom Ing. Jánom Rabčanom, zapísanom v zozname znalcov v odbore doprava cestná, pre odvetvie technický stav vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty vozidiel vyplynulo, že obžalovaný v čase začiatku reakcie viedol vozidlo rýchlosťou 74 až 80 km/h, pričom sa pohyboval v obci, kde bola najvyššia dovolená rýchlosť 50 km/h. V čase zrážky bola rýchlosť vozidla, ktoré viedol obžalovaný cca 64 km/h. Ak by obžalovaný viedol vozidlo dovolenou rýchlosťou 50 km/h dokázal by zastaviť 5,6 m pred miestom zrážky. Obžalovaný začal na vzniknutú situáciu reagovať v čase 1,7 s pred zrážkou, v tom čase sa nachádzal 34,9 m pred miestom zrážky. Chodec vystúpil z vozidla taxislužby a prechádzal cestu rýchlosťou 4 až 5 km/h. Pohyb začal v čase 2,6 s pred zrážkou z nulovej rýchlosti. V tom čase sa vozidlo Volvo nachádzalo 54,8 m pred miestom zrážky. Pohyboval sa tak, že vodič vozidla Volvo reagoval v čase 1,7 s pred zrážkou. V tomto čase už obžalovaný nemal možnosť z rýchlosti, ktorou viedol vozidlo (74 až

80 km/h) zrážke zabrániť pred miestom zrážky by vodič zastavil len z rýchlosti do 56 km/h. Chodec prechádzaním cez vozovku vytvoril kolíznú situáciu nielen k skutočnej rýchlosti vozidla Volvo, ale aj k najvyššej dovolenej rýchlosti. Chodec prechádzaním cez vozovku vytvoril kolíznú situáciu. Ide o úsek cesty, kde chodec mohol dostatočne včas spozorovať svetlá prichádzajúceho vozidla.

Zo znaleckého posudku z oboru zdravotníctvo č. 8/2020 vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Jelenčíkom vyplynulo, že poškodený Q. I. pri dopravnej nehode utrpel nasledovné zranenia: otras mozgu, špirálovitú zlomeninu tela holennej kosti vpravo bez posunu kostných úlomkov, zlomeninu horného ramienka lonovej kosti vľavo s minimálnym posunom, pomliaždenie a odreninu kože na čele, pomliaždenie a krvný výron temennej oblasti hlavy vpravo, tržnú ranu na čele, tržnú ranu uzdičky hornej pery úst, odreninu kože ľavej strany strednej časti brucha, odreninu kože driekovej oblasti, odreninu kože v oblasti základných kĺbov III.-IV. prsta ľavej ruky, odreninu kože ľavého kolena a stehna, podvrtnutie a pomliaždenie pravého kolena s čiastočným roztrhnutím vonkajšieho bočného väzbu a podvrtnutie pravého členkového kĺbu. Na základe lokalizácie poranení poškodeného chodca a poškodených častí vozidla možno konštatovať, že pri kolízii bolo obrysové prekrytie úplné, telo chodca a pravá predná časť vozidla sa v čase nárazu vzájomne prekryvali v celom rozsahu. Išlo o postavenie fronto-laterálneho typu-rovina čelného skla vozidla a čelová rovina chodca zvierali približne pravý uhol, teda chodec bol otočený k vozidlu svojím ľavým bokom. K prvotnému kontaktu došlo medzi pravým predným nárazníkom a pravým predným svetlom a oblasťou vonkajšej strany dolnej časti ľavého kolena a stehna poškodeného chodca. Následne došlo k protismernej rotácii tela okolo priečnej osi. Na základe pohybu jednotlivých telies, polohy telies v čase zrážky, charakteru kolízie, lokalizácie poranení chodca a poškodení vozidla možno úrazovo -nehodový dej rozdeliť na dve fázy. V prvej fáze došlo vplyvom nárazu pravej prednej časti vozidla do oblasti vonkajšej strany ľavej dolnej končatiny chodca k odovzdaniu značnej časti pohybovej energie vozidla do uvedenej oblasti tela chodca následkom čoho došlo k vzniku odreniny kože ľavého kolena a stehna. Narazením prednej časti vozidla pod ťažiskom tela chodca do jeho ľavej dolnej končatiny došlo k protismernej rotácii tela okolo priečnej osi a súčasne aj k rotácii okolo pozdĺžnej osi tela smerom pravej strany hlavy k čelnému sklu a doľahnutiu tela poškodeného do oblasti hornej plochy pravého predného blatníka a prednej kapoty, čím došlo k preliačeniu a k narazeniu pravej strany hlavy chodca do oblasti čelného skla, čím došlo k rozbitiu skla, následkom čoho mohlo dôjsť ku vzniku otrasu mozgu a k pomliaždeniu a krvnému výronu pravej temennej oblasti hlavy. V druhej fáze došlo po chvíľkovom prevezení tela v dôsledku brzdenia k jeho zošmyknutiu z hornej plochy pravého predného blatníka, prednej kapoty a čelného skla k následnému pádu tela chodca na vozovku a v tejto fáze došlo k vzniku špirálovitej zlomenine tela holennej kosti vpravo, k zlomenine horného ramienka lonovej kosti vľavo s minimálnym posunom kostných úlomkov, k pomliaždeniu a odrenine kože na čele, k vzniku tržnej rany na čele a tržnej rany uzdičky hornej pery úst, odrenine kože ľavej strany strednej časti brucha, odrenine kože driekovej oblasti, odreniny kože v oblasti základných kĺbov III.-IV. prsta ľavej ruky, a podvrtnutiu a pomliaždeniu pravého kolena s čiastočným roztrhnutím vonkajšieho bočného väzbu a podvrtnutiu pravého členkového kĺbu. Špirálovitá zlomenina tela holennej kosti vpravo bez posunu kostných úlomkov má charakter ťažkého zranenia, doba liečenia tohto zranenia trvala do 30.11.2019, práceneschopnosť poškodený vystavenú nemal, keďže sa jednalo o študenta, v prípade jej vystavenia by trvala rovnako do 30.11.2019. Priemerná dĺžka doby liečenia a dočasnej pracovnej neschopnosti pri takomto zranení je v trvaní 4-8 mesiacov, v prípade poškodeného si toto zranenie vyžadovalo dobu liečenia do 30.11.2019 t.j. 5 mesiacov. Ostatné zranenia, ktoré utrpel poškodený majú povahu ľahkých zranení. Poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života nutnosťou hospitalizácie, následne nutnosťou rehabilitácie a liečby v špecializovanom liečebnom ústave. Od úrazu približne 5 týždňov ležal a sedel na nemocničnom lôžku, na ktorom boli u neho vykonávané všetky každodenne činnosti, následne bol postavený o dvoch nemeckých barlách a začal za pomoci nich chodiť bez došľapovania na pravú dolnú končatinu, do 06.08.2019 mal na pravej prednej končatine nasadnú vysokú sadrovú dlahu a od 20.08.2019 začal chodiť o nemeckých barlách s došliapávaním na pravú dolnú končatinu, ale ani v tomto období ešte stále nemohol vykonávať činnosti, pri ktorých je potrebná chôdza na oboch dolných končatinách s plným zaťažovaním. Počas tohto obdobia bol odkázaný na pomoc príbuzných. Počas celého obdobia do 30.11.2019 nemohol vykonávať činnosti a voľno časové aktivity spojené s väčšou fyzickou námahou. Približne prvých 14 dní pociťoval bolesti hlavy a tváre v oblasti zošitých rán na čele a v predsieni úst a bolesti v oblasti odrením drieku a ľavého stehna a kolena. Tieto bolesti neboli nijako intenzívne. Počas prvých 4-6 týždňov do úrazu pociťoval bolesti pravého predkolena a bolesti v oblasti ľavého rozkroku strednej intenzity, ktoré sa zvyrazňovali pri polohovaní na lôžku, pri rehabilitácii, pri postavovaní sa a pri akejkoľvek fyzickej námahe. Bolesti boli väčšej intenzity prvé 2 týždne od úrazu a následne mali klesajúcu intenzitu. Z odborného vyjadrenia č. 30/20191 zo dňa

25.08.2018 vypracovaného znalcom MUDr. Tiborom Letkom, zapísanom v zozname znalcov v odbore zdravotníctvo a farmácia vyplynulo, že poškodený Q. pri dopravnej nehode utrpel nasledovné zranenia: otras mozgu, zlomeninu pravého predkolenia bez posunu úlomkov, zlomeninu hornej panvovej kosti vpravo s miernym posunom, pohmoždenie mäkkých častí tváre, tržnozmoždenú ranu hornej pery úst, povrchové odreniny v oblasti kolien, natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu pravého členka. Tiež bolo zistené, že poškodený vykazoval znaky požitého alkoholu, vyšetrením bola u neho zistená 0,48 mg/l alkoholu v dychu.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal a oboznámil okrem vyššie analyzovaných odborných vyjadrení z odboru cestná doprava a zdravotníctva, aj závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, ďalej boli prečítané obhliadka miesta dopravnej nehody, náčrt miesta dopravnej nehody s fotodokumentáciou. Z listinných dôkazov si súd urobil predstavu o mieste nehody, stave vozovky, výhľadových pomeroch obžalovaného. Zo záznamu o dychovej skúške na alkohol v krvi bolo zistené, že v čase nehody obžalovaný nepožil žiaden alkohol, v dychu poškodeného bola nameraná hodnota 0,48 mg/l alkoholu v dychu. Následne boli oboznámené správy k osobe obžalovaného.

Súd sumarizujúc výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal bez pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil súdeného skutku, ktorý vyžaduje všetky znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon trestu odňatia slobody mu podmienene odložil so skúšobnou dobou 24 mesiacov, zároveň mu uložil trest zákazu činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 roky. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie voči výroku o vine a treste obžalovaný, a to prostredníctvom svojho obhajcu a tiež voči výroku, ktorým bol poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces, podal odvolanie prostredníctvom splnomocnenca poškodený. Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd uznesením č. k. 1To/50/2021-384 zo dňa 19.10.2021 zrušil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6T/25/2020 zo dňa 02.02.2021 a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu bolo, že opis skutku neobsahoval rozhodné skutočnosti, za ktorých došlo k dopravnej nehode, a tieto boli dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku, pretože tieto sa javia ako významné z hľadiska určenia miery zavinenie účastníkov dopravnej nehody a tieto by mohli mať vplyv na uloženie trestu, ako aj uloženie povinnosti obžalovaného na náhradu škody. V skutočnosti okresný súd práve pri zdôvodnení uplatneného nároku na náhradu škody zvažoval určitý podiel zavinenia poškodeného na vzniku kolíznej situácie - bez toho, aby sa presvedčil, či z vozidla môže bezpečne vystúpiť, z vozidla vystúpil, pri otvorených dverách si pripaľoval cigaretu a začal cez vozovku prechádzať, pričom po vozovke sa na priamom úseku cesty, za tmy k nemu približovalo iné osvetlené vozidlo. Okrem toho tiež z dokazovania vyplynulo, že chodec bol oblečený v tmavom oblečení a mal požitý alkohol. Ide teda o okolnosti konkrétneho prípadu, ktoré by mali v skutku premietnuť a dať komplexný obraz o vzájomnom vzťahu medzi konaním obžalovaného a poškodeného, ktorý sa odrazí nielen vo vyvedení trestnoprávnej zodpovednosti, ale v konečnom dôsledku aj v rozhodnutí o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu. Precízne uvedenie skutkového deja, ako výsledok vykonaného dokazovania v trestnom konaní je dobrým vstupom pre takéto rozhodnutie. V prípade vedenia civilného konania šetrí dokazovanie, ktoré sa môže obmedziť len na spornosť týkajúcu sa určenia miery spoluzavinenia poškodeného. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu upraviť skutkovú vetu napadnutého rozsudku v zmysle vyššie uvedených úvah odvolacieho súdu tak, aby priebeh skutkového deja odrážal výsledky vykonaného dokazovania. Preskúmateľným spôsobom vyhodnotí dopad doplnených častí skutkového deja (v podobe porušenia povinnosti poškodeného) na vyvedenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného a v tejto súvislosti sa oboznámi s odvolacou argumentáciou obžalovaného a poškodeného. Ak v prípade stanovenia miery spoluzavinenia poškodeného pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu škody dospeje prvostupňový súd, že je potrebné hlbšie skúmať porušenie niektorej povinnosti poškodeným a v tomto smere vykonať dokazovanie presahujúce potreby trestného konania (napr. vplyvu požitého alkoholu na správanie chodca), nie je vylúčené, aby poškodený s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Takéto rozhodnutie by malo obsahovať tiež primerané odôvodnenie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 07.01.2022 súd oboznámil aktualizovaný odpis z registra trestov a lustráciu v evidencii priestupkov a odmietol návrh poškodeného, prednesený splnomocnencom na doplnenie dokazovania výsluchom poškodeného Q. I., svedkyne X. Q. a svedkov X. X. a X. X., za účelom posúdenia

správania poškodeného. Navrhnuté dôkazy súd vyhodnotil ako nedôvodné, všetci navrhnutí svedkovia vypovedali v prípravnom konaní, výpovede svedkov boli prečítané na hlavnom pojednávaní, svedkovia X. X. a X. X. vypovedali k okolnostiam, za akých došlo k nehode a svedkyňa X. Q. ani očitou svedkyňou nehody nebola.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. h/ Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 123 ods. 3 Tr. zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona, okrem iného, rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods. 4 Tr. zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Objektom trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje zavinenie z nedbanlivosti. Podľa § 16 Tr. zákona trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti ak páchatel', a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, (vedomá nedbanlivosť) alebo b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (nevedomá nedbanlivosť). Obžalovaný konal vo vedomej nedbanlivosti, ktorá zahŕňa vedomosť páchatel'a o možnosti spôsobenia následku, ktorý páchatel' síce nechce spôsobiť, avšak bez primeraných dôvodov sa spolieha, že následok nenastane.

Pod porušením dôležitej povinnosti treba rozumieť také porušenie povinnosti, ktorá má za danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život. Podľa ustálenej súdnej praxe, prekročenie povolenej rýchlosti (o viac ako 10 km/hod), je samo o sebe porušením dôležitej povinnosti.

Obžalovaný porušil povinnosti uložené mu ust. § 3 ods. 1, 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, e/ a § 16 ods. 1, 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Obžalovaný prekročil povolený rýchlostný limit, v danom úseku je povolená rýchlosť 50 km/hod, obžalovaný sa pohyboval rýchlosťou min. 74 km/hod.

Podľa § 3 ods. 1, 2 písm. a/ Zákona o cestnej premávke účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone. Účastník cestnej premávky je ďalej povinný a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravnotechnickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/, e/ Zákona o cestnej premávke vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

Podľa § 16 ods. 1, 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h-1, a ak ide po diaľnici v obci najviac 90 km.h-1.

Vykonaným dokazovaním, vychádzajúc aj z výpovede obžalovaného, ktorý sa k súdenému činu priznal, tiež z konzistentných výpovedí svedkov Q. I., X. X., Q. O., P. W., V. U., Q. F. a X. X., zo záverov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a odborného vyjadrenia, vrátane jeho doplnku vypracovaného znalcom Ing. Jánom Rabčanom z odboru cestná doprava, zápisnice z ohliadky miesta nehody mal súd za bezpečne a jednoznačne preukázané, že obžalovaný viedol vozidlo zn. Volvo ev. č. K. v obci, kde je najvyššia povolená rýchlosť 50 km/hod., vozidlo viedol rýchlosťou min. 74 km/hod., prekročil tak zákonom povolenú rýchlosť o viac ako 20 km/hod. a v rovnom úseku cesty, kde boli dobré výhľadové pomery, pri obiehaní stojaceho vozidla taxislužby, stajaceho v jeho smere jazdy, narazil do poškodeného, ktorý zo stajaceho vozidla taxislužby, z miesta za vodičom vystúpil do vozovky a chcel prejsť cez vozovku na druhú stranu cesty. Svedok poškodený Q. I. síce vypovedal, že po vystúpení z taxíka, sa nestihol presvedčiť či môže prejsť cez vozovku, nestihol poriadne ani vykročiť a prišiel úder, ale podľa výpovedí svedkov X. X. (vodiča taxíka, svedok bez pomeru k obžalovanému a poškodenému) a svedkov Q. F. a X. X. (priatelia poškodeného) poškodený Q. I. po vystúpení z taxíka si ešte pripaľoval cigaretu, zatvoril dvere, vykročil a vtedy došlo k nárazu, pričom k nárazu došlo približne 1,0 m vľavo od stredovej deliacej čiary (z pohľadu jazdy vozidla). Poškodený tak mal dostatok času sa presvedčiť, či k nemu neprichádza iné vozidlo, keďže k zrážke došlo približne 1,0 m vľavo od stredovej deliacej čiary a tiež podľa vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva, v čase nárazu na základe lokalizácie poranení poškodeného a poškodených častí vozidla, pri kolízii bolo obrysovú prekrytie úplné, telo chodca a pravá predná časť vozidla sa v čase nárazu vzájomne prekryvali v celom rozsahu. Išlo o postavenie fronto-laterálneho typu - rovina čelného skla vozidla a čelová rovina chodca zvierali približne pravý uhol, teda chodec bol otočený k vozidlu svojim ľavým bokom. Keby sa poškodený pred vykročením do vozovky pozrel, či neprichádza iné vozidlo, vzhľadom na to, že bola tma, musel by vidieť približujúce sa stretávacie svetlá, keďže poškodený začal vozovku prechádzať, svedčí to záveru, že sa nepresvedčil, či po vozovke neprichádza iné vozidlo. Výrok o vine obžalovaného môže byť založený len na dôkazoch, ktoré celkom vylúčia pochybnosť o tom, že bol skutok spáchaný, spáchal ho obžalovaný a skutok vykazuje znaky trestného činu. Obžalovaný vinu na spáchaní skutku nepopieral, uviedol, že príčinou nehody „mohla byť“ jeho rýchlosť, vozidlo viedol rýchlosťou cca 70 km/hod, pričom ním uvedená rýchlosť korešpondovala aj so záverom odborného vyjadrenia, ktoré vypracoval znalec z odboru cestná doprava. Uviedol, že keď zbadal chodca, ktorý vystúpil z vozidla taxislužby, zo zadných ľavých dverí v smere jeho jazdy, začal brzdiť, nehode však už nedokázal zabrániť. Zároveň z odborného vyjadrenia vyplynulo, že kolízii sa dalo zabrániť, ak by obžalovaný viedol vozidlo dovoľovanou rýchlosťou 50 km/h dokázal by zastaviť 5,6 m pred miestom zrážky. Obžalovaný začal na vzniknutú situáciu reagovať v čase 1,7 s pred zrážkou, nachádzal sa 34,9 m pred miestom zrážky. Chodec vystúpil z vozidla taxislužby a prechádzal cestu rýchlosťou 4 až 5 km/h, pohyb začal 2,6 s pred zrážkou z nulovej rýchlosti, vozidlo Volvo sa nachádzalo 54,8 m pred miestom zrážky. Obžalovaný reagoval v čase 1,7 s pred zrážkou a nemal možnosť z rýchlosti, ktorou viedol vozidlo (74 až 80 km/h) zrážke zabrániť, obžalovaný by pred miestom zrážky zastavil vozidlo pred kolíziou len z rýchlosti do 56 km/h. Obžalovaný tak preukázateľne zapríčinil vznik kolíznej situácie, v príčinnej súvislosti, s ktorou došlo k zraneniam poškodeného, konkrétne k zraneniam: otras mozgu, špirálovitá zlomenina tela holennej kosti vpravo bez posunu kostných úlomkov, zlomenina horného ramienka lonovej kosti vľavo s minimálnym posunom, pomliaždenie a odreninu kože na čele, pomliaždenie a krvný výron temennej oblasti hlavy vpravo, tržná rana na čele, tržná rana uzdičky hornej pery úst, odrenina kože ľavej strany strednej časti brucha, odrenina kože driekovej oblasti, odrenina kože v oblasti základných kĺbov III.-IV. prsta ľavej ruky, odrenina kože ľavého kolena a stehna, podvrtnutie a pomliaždenie pravého kolena s čiastočným roztrhnutím vonkajšieho bočného väzbu a podvrtnutie pravého členkového kĺbu. Najzávažnejším zranením, ktoré utrpel poškodený bola špirálovitá zlomenina tela holennej kosti vpravo bez posunu kostných úlomkov. Toto najzávažnejšie zranenie má charakter ťažkého zranenia, doba liečenia tohto zranenia trvala do 30.11.2019, práceneschopnosť poškodený

vystavenú nemal, jednalo sa o študenta, ale v prípade vystavenia by práceneschopnosť trvala rovnako do 30.11.2019. Priemerná dĺžka doby liečenia a dočasnej pracovnej neschopnosti pri takomto zranení je v trvaní 4-8 mesiacov. Ostatné zranenia, ktoré utrpel poškodený mali povahu ľahkých zranení. Zranenie - špirálovitá zlomenina tela holennej kosti vpravo tak je zranením, ktoré má bez akýchkoľvek pochybností povahu ťažkej ujmy na zdraví podľa. Zranenia, ktoré utrpel poškodený, majú nepochybne charakter ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona - v prípade poškodeného išlo o poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas, predmetné zranenie si objektívne vyžiadalo liečenie, vrátane pracovnej neschopnosti, ak by poškodený o ňu požiadal, v trvaní 5 mesiacov, počas ktorých toto zranenie závažne ovplyvňovalo jeho obvyklý spôsob života. Podľa § 123 odsek 4 Tr. zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. Poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života nutnosťou hospitalizácie, rehabilitácie a liečby v špecializovanom liečebnom ústave. Približne 5 týždňov poškodený mohol len ležať alebo sedieť na nemocničnom lôžku, na ktorom vykonával všetky každodenne činnosti, následne začal chodiť za pomoci dvoch nemeckých bariel, najskôr bez došľapovania na pravú dolnú končatinu, na ktorej mal do 06.08.2019 nasadnú vysokú sadrovú dlahu a od 20.08.2019 (takmer po dvoch mesiacoch) začal chodiť o nemeckých barlách s došľapovaním na pravú dolnú končatinu, ale ani v tomto období ešte stále nemohol vykonávať činnosti, pri ktorých je potrebná chôdza na oboch dolných končatinách s plným zaťažovaním. V konaní obžalovaného bolo preukázané zavinenie na súdenom prečine vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a/ Tr. zákona. Pri nedbanlivosti je potrebné, aby si páchateľ aspoň mohol predstaviť, že sa príčinný vzťah môže rozvinúť, čo v danom prípade bolo preukázateľne dokázané. Obžalovaný viedol vozidlo v obci, rýchlosťou vyššou ako je zákonom dovolená rýchlosť, išlo o priamy úsek cesty, obžalovaný dokonca obiehal vozidlo v jeho jazdnom pruhu, dokonca išlo o vozidlo taxislužby, ktoré vodič taxislužby zastavil z dôvodu, aby z neho vystúpil poškodený a chcel pokračovať v jazde. Obžalovaný si tak musel byť vedomý, že vzhľadom na všetky okolnosti a súvislosti, spôsobom akým viedol predmetné vozidlo, pri obiehaní stojaceho vozidla taxislužby v obci, sa môžu nachádzať chodci, resp. niekto môže z vozidla vystupovať, o to viac, keď vozidlo taxislužby bolo osvetlené, mal tak vzhľadom aj na rozhládové pomery dostatok času na zníženie rýchlosti min. na rýchlosť povolenú, z ktorej by dokázal kolíziu zabrániť, mal tak dbať na zvýšenú opatnosť, on však bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Obžalovaný tak konal vo forme vedomej nedbanlivosti. Skutočnosť, že nehodu spoluzavinil aj poškodený, ktorý ako chodec minimálne porušil ust. § 53 ods.1 Zákona o cestnej premávke nezbavuje viny obžalovaného, na mieru spoluzavinenia však súd prihliada vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody. Pod porušením dôležitej povinnosti nemožno považovať porušenie akejkoľvek povinnosti uloženej podľa zákona, ale je potrebné v každom prípade osobitne skúmať, či takéto porušenie povinnosti možno kvalifikovať za závažnejší spôsob konania v zmysle § 138 písm. h) Tr. zákona. V danom prípade, prekročenie rýchlosti o viac ako 20 km/ hod je hrubým porušením ustanovení predpisov o bezpečnosti cestnej dopravy a jedná sa tak o porušenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom, pretože následkom takéhoto porušenia predpisov vznikajú vážne ohrozenia života a zdravia ostatných účastníkov cestnej premávky, v tomto prípade, ak by sa pohyboval rýchlosťou dovolenou, zabránil by vzniku kolízie. Zo strany poškodeného súd konštatuje porušenie ust. § 53 ods.1 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov a na mieste na prechádzanie sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Súd v zmysle intencii rozhodnutia odvolacieho súdu, upravil skutkovú vetu tak, že v skutkovej vete popísal správanie poškodeného, ktoré sa mohlo podpísať na vzniku kolíznej situácie, poukázal v skutkovej vete na okolnosti, na ktoré poukázal už v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu vzniknutým následkom konania obžalovaného - ťažká ujma na zdraví, objektom súdeného trestného činu, ktorým je ochrana ľudského života a zdravia, ako najvyššej možnej hodnoty každej žijúcej osoby, spôsobom a závažnosťou konania obžalovaného. V danom prípade obžalovaný

tým, že prekročil povolenú rýchlosť viac ako 20 km/hod spôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenému, pričom keby išiel povolenou rýchlosťou, nehode by dokázal zabrániť.

Súd ďalej k osobe obžalovaného zistil, že v karte vodiča má celkom 8 záznamov za priestupky na úseku cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené pokuty zaplatené na mieste, z tohto celkom v piatich prípadoch, mu bola uložená v blokovom konaní pokuta za prekročenie rýchlosti. Zo správy o povesti nevyplynuli žiadne podstatné skutočnosti k osobe obžalovaného, jeho konanie nikdy nebolo riešené komisiou verejného poriadku. V registri trestov nemá žiaden záznam.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovaného boli zistené poľahčujúce okolnosti, pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, k trestnej činnosti sa priznal a oľutoval ju (§ 36 písm. j/, l/ Tr. zákona) a príťažujúce okolnosti zistené neboli.

Obžalovanému súd uložil podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov a zároveň mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 28 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd prihliadal aj na mieru spoluzavinenia zo strany poškodeného, prihliadal na okolnosti, vzniku nehody, následok, ktorým bol vznik ťažkej ujmy na zdraví, pričom obžalovaný nehodu spôsobil porušením dôležitej povinnosti, prekročením rýchlosti v obci, pričom za prekročenie rýchlosti už bol celkom 5krát postihnutý v blokovom konaní. Pri ukladaní trestu bolo prihliadané aj na spoluzavinenie zo strany poškodeného, ktorý začal prechádzať cez vozovku bez toho, aby sa presvedčil, či po vozovke neprichádza iné vozidlo, čím rovnako porušil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 1 Zákona o cestnej premávke, naviac bol oblečený v tmavom oblečení a mal požitý alkohol. Pokiaľ súd obžalovanému neuložil peňažný trest, ako to navrhovala obhajoba a pokiaľ mu popri podmienenom treste odňatia slobody zároveň uložil trest zákazu činností v trvaní 28 mesiacov, bolo tomu tak z dôvodu, že obžalovaný sa zjavne nepoučil z následku, ktorý spôsobil tým, že arogantným spôsobom prekročil rýchlosť v obci o viac ako 20 km/hod. a spoluzavinil vznik dopravnej nehody, pri ktorej došlo ublíženiu na zdraví maloletej osoby - poškodenému, pretože súd zistil, že obžalovaný vedomý si tohto svojho zlyhania, aj po súdnej dopravnej nehode, bol opakovane (celkom štyrikrát) riešený v priestupkovom konaní za priestupky na úseku cestnej dopravy, z toho trikrát opätovne za prekročenie rýchlosti, čo svedčí o tom, že obžalovaného možno považovať za dostatočne nepoučiteľného, ale tiež nedisciplinovaného až agresívnejšieho vodiča. Pokiaľ mu súd napriek tomu uložil trest zákazu činností vo výmere len 28 mesiacov, bolo tomu tak z dôvodu, že prihliadal aj na pomerne vyššiu mieru spoluzavinenia poškodeného.

Súd považoval takto popri sebe uložené tresty, vzhľadom na osobu obžalovaného, na všetky okolnosti spáchania skutku a jeho osobu za dostatočné na jeho nápravu ako aj ochranu spoločnosti. Takto uložené tresty súd považoval za zákonné a spravodlivé, ktoré v prípade obžalovaného plne zodpovedajú potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

V rámci adhézneho konania si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 3.699,- €, poškodeného súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko z vykonaného dokazovania súd zistil, že poškodený spoluzavinil vznik kolíznej situácie, bez toho aby sa presvedčil, či z vozidla môže bezpečne vystúpiť z vozidla vystúpil, pri otvorených zadných dverách si pripaľoval cigaretu a začal cez vozovku prechádzať, pričom po vozovke sa na priamom úseku cesty, za tmy k nemu približovalo iné osvetlené vozidlo, pričom z dokazovania tiež vyplynulo, že bol oblečený v tmavom oblečení bez reflexných prvkov a mal požitý alkohol. Keďže na rozhodnutie o nároku na náhradu škody bolo potrebné posúdiť mieru spoluzavinenia na strane poškodeného, ktorý mohol tiež nehode zabrániť, súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže dokazovanie o jeho nároku na náhradu škody by podstatne predĺžilo trestné konanie. Súd zároveň uvádza, že poškodený si uplatňoval iba nárok na náhradu škody titulom bolestného, pričom ako bolo signalizované súdu, nárok na náhradu škody nie je konečný, podľa vyjadrenia splnomocnenca poškodeného na

hlavnom pojednávani, poškodený bude mať „celoživotné“ následky na zdraví, spôsobené dopravnou nehodou a bude si uplatňovať aj ďalšiu škodu v civilnom konaní. Aby súd v trestnom konaní posúdil mieru spoluzavinenia konkrétnym percentuálnym vyjadrením (ako to žiadal splnomocnenec poškodeného) a rozhodol tak o čiastočnom nároku poškodeného iba titulom bolestného, musel by vyhodnocovať napr. aj mieru akou sa na správaní chodca podpísal ním požitý alkohol, čím by sa prekročil rozsah potrieb dokazovania vykonávaného v trestnom konaní a s posúdením miery spoluzavinenia, by sa nemusel stotožniť civilný súd, ktorý bude rozhodovať o ďalších nárokoch poškodeného na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.